

Af Ole Espersen (S) til indenrigsministeren:

„Vil ministeren medvirke til, at boksnings medicinske skadevirkninger begrænses mest muligt?“

(Spm. nr. 144).

Skriftlig begrundelse.

Boksning er i forhold til andre sportsgrene særpræget derved, at slag med skader eller bevidstløshed til følge kan blive præmieret eller være afgørende for, hvem der vinder kampen.

Ved en række lægeligt videnskabelige undersøgelser er det for længst konstateret, at boksekampe kan medføre varige mén, f. eks. i form af hjerneskader.

På denne baggrund kan det forekomme uforsvarligt at tillade eller støtte boksning.

I Sverige blev professionel boksning forbudt i 1970, og den svenske rigsdag behandler for tiden et forslag om at forbyde al boksning.

I Island har enhver form for boksning været forbudt siden 1956.

Foruden forbud kan andre forholdsregler overvejes. F. eks. vil en hævnning af aldersgrænsen for deltagelse i amatørboksning utvivlsomt medvirke til at mindske rekrutteringen til denne form for idræt. Forbud alene mod professionel boksning vil ligeledes kunne mindske interessen omkring amatørboksningen.

Boksekampes popularitet hos betydelige grupper af tilskuere er uomtvistelig. Imidlertid forekommer de medicinske risici så store, at samfundet ikke kan undlade en stillingtagen hertil.

Ole Espersen (S):

Idrætten er naturligvis en meget væsentlig del af vores kulturliv. Netop derfor er det vigtigt, at vi interesserer os for den og de forskellige former, den udøves i.

Det er klart, at ethvert kulturliv kan have nogle sider, som ikke nødvendigvis er helt fornuftige og rigtige, og der kan være tale om, at det er rimeligt at tage dem op til diskussion en gang imellem. Det har jeg ment var rimeligt, for så vidt angår boksnings. Forholdet er det, at vi her i tinget for en halv snes år siden diskuterede boksnings og dens skadevirkninger. Man udsatte det dengang, fordi man forventede en be-

handling i Nordisk Råd. Denne behandling er færdig i Nordisk Råd. Den resulterede i en betænkning afgivet af en række nordiske læger.

Betænkningen blev lagt til grund for et udvalg, som indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen nedsatte i 1970. Dette udvalg har afgivet betænkning for ca. et års tid siden. Siden da er der sket det, at mange kloge folk: læger, videnskabsmænd, journalister osv., har beskæftiget sig med boksningsgen. Alle de nye oplysninger, der er kommet frem, alle de undersøgelser, der er foretaget, dyre, omfattende undersøgelser, gør efter min mening, at det nu må være op til minister og folketing at tage stilling til, om der skal gås videre med hensyn til begrænsning af boksnings medicinske skadevirkninger. Der bør tages stilling til de resultater, der er fremkommet.

Der er nævnt 12 forskellige forslag i denne gruppe fra sundhedsstyrelsen, 12 forskellige forslag, som skulle kunne begrænse de medicinske skadevirkninger. Man har baseret sine forslag på en række videnskabelige konstateringer, og jeg skal blot nævne, at det bl. a. er konstateret, at en enkelt boksekamp med hårde slag mod hovedet kan fremkalde tegn på akut hjerneskade i to alment kendte former: knockout eller groggy state. Man nævner forskellige andre tilfælde, hvor selv ikke-knockout, men en række hårde slag, kan medføre, at der indtræder længere varig hjerneskade.

Det bør nu være således, at der tages stilling til, hvilke yderligere forholdsregler der bør tages. Derfor har jeg stillet dette spørgsmål.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg tror, alle kan være enige med spørgeren i, at boksesportens medicinske skadevirkninger må begrænses mest muligt. Spørgsmålet om indførelse af yderligere sikkerhedsforanstaltninger har da også i nogen tid været genstand for nærmere overvejelser, og jeg kan oplyse, som allerede spørgeren har oplyst, at Nordisk Råd ved 11. session vedtog en rekommandation til regeringerne i de nordiske lande om at lade foretage en fællesnordisk undersøgelse af boksnings skadevirkning, og at dette resulterede i en betænkning af 1967.

Justitsministeriet og indenrigsministeriet